

тринъ на Одеръ, нѣмалѣ въ тѣла си крѣпости. И дѣйствително тѣзи по-сока съединявала въ себѣ си всички згоди както за Пруссия, тѣй и за Австрия. Като нападне Саксония въ самото начало на войната, като земе тѣзи богата и плодородна страна и като се затвърди въ нея, Фридрихъ добивалъ възможността да извлича отъ нея изобилни военни сръдства, да дѣйствува отъ нея прѣзъ Бохемия противъ Австрия, да води война вѣнъ отъ прѣдѣлитѣ на Пруссия и съ това да спаси послѣдната отъ бѣдствията на неприятелското нашествие. За Австрия заеманието на Саксония било важно по сѣщитѣ тѣзи причини, и особено за това, че Австрия, като се затвърди въ Саксония, на толкова близко разстояние отъ Бранденбургия и Берлинъ, можала да дѣйствува противъ роднитѣ владѣния на бранденбургския домъ и сръдоточието на Пруссия. А въ случай на несполучливи дѣйствия прѣзъ Саксония, Бохемия, по географическото си и мѣстно положение, прѣдставлявала за Австрия значителни удобства и згоди за отбранителни дѣйствия. Тѣй щото, въ прѣдстоящата война между Пруссия и Австрия, най голѣмитѣ згоди трѣбовало да бжджтъ на страната на тѣзи отъ тѣзи двѣ държави, която по напредъ отъ другата би успѣла да земе Сак-

сония и да се затвърди въ нея, а заеманието на Саксония трѣбовало да има твърдѣ важно влияние върху по натагъшния вървежъ на цѣлата война. За това плана на Фридриха билъ напълно основателенъ и съобразенъ съ обстоятелствата. Не по малко заблѣжителенъ е и начина по който Фридрихъ умѣлъ да си приготви успѣха въ изпълнението на този планъ. Тѣй като главното условие за успѣха била внезапността, то всички необходими распорѣждания и приготовления за нападението на Саксония били направени и извършени отъ Фридриха въ такава тайна, че не само съюзницитѣ, но даже въ Берлинъ никой не очаквалъ скорото отваряние на войната отъ Пруссия, а саксонския курфюрстъ, противъ владѣнията на когото щели да бжджтъ обърнати първитѣ усилия на Фридриха, стоялъ въ пълна безгрижностъ и държалъ войскитѣ си размѣстени по гарнизонитѣ по цѣлото пространство на Саксония.

Колкото се касае до Ханноверъ и Вестфалия, то Фридрихъ се отказалъ отъ отбраната имъ въ началото на войната и постъпилъ твърдѣ благоразумно, тѣй като да се отбраняватъ тѣ и да се дѣйствува противъ Саксония въ едно и сѣщо време, безъ раздробление на силитѣ — било невъзможно.

§ 31.

✓ 1-ия походъ въ 1756 година.

Дѣйствията въ Саксония. — Блокиранieto на саксонскитѣ войски въ пирнския укрѣпенъ лагеръ.

Въ юлий 1756 г. Фридрихъ II, като получилъ положителни свѣдения за намѣренията на съюзницитѣ, три пжти искалъ отъ виенския кабинетъ обяснение за причинитѣ на необикновеннитѣ въоръжения на Австрия. Като получилъ двусмисленни и даже оскърбителни отговори, Фрид-

рихъ оставилъ фелдмаршала Левалда съ 22.000 души въ источна Пруссия, да наблюдава русскитѣ войски, и единъ малъкъ отрядъ (10 баталиона и 10 ескадрона) въ Померания сръщу шведитѣ; а главнитѣ си сили (около 75.000 души) раздѣлил на двѣ армии. Едната отъ тѣхъ, на брой около